

Rüzgâr Çocuğu

Yavuz DEMİRKIRAN

Rüzgâr Çocuğu

Yavuz DEMİRKİRAN

Yeşil tepeler arasına gizlenmiş şirin bir köyde, Leo adında sekiz yaşında bir çocuk yaşırdı. Sıcak, açık kahverengi bir teni, dağınık siyah saçları ve sol kaşında küçük bir yara izi vardı. Leo yosunlu bir kayanın üstüne oturup rüzgârı dinlemeyi çok severdi. Rüzgâr her estiğinde sanki yalnızca ona sırlar fısıldardı. Çoğu insan rüzgârı görmezden gelirdi ama Leo her zaman başını yana eğip ve dikkatle dinlerdi.

Leo'nun büyükannesi Mira ona sık sık büyük Rüzgâr Çanı hakkında hikâyeler anlatırdı. Yosun yeşili bir şal takar, yuvarlak gözlüklerini takardı ve gümüş örgüsü sırtından aşağı sarkardı. 'Rüzgâr Çanı, mevsimleri düzen içinde tutmak için rüzgârla birlikte şarkı söyler,' derdi. 'Karlı zirvelerde yükseklerde asılıdır ve şarkısı ilkbaharı, yazı, sonbaharı ve kışı getirir.' Leo kocaman, meraklı gözlerle dinler ve çanı hayal ederdi.

Esintili bir öğleden sonra rüzgâr, gümüş mavisi kurdeleler gibi Leo'nun etrafında döndü. Fısıldadı: 'Leo, Rüzgâr Çanı kayboldu! Onun şarkısı olmadan mevsimler birbirine karıştı.' Leo şaşkınlıkla nefesini tuttu. Yaz çiçeklerinin üstüne kar taneleri düşüyor, ilkbaharda sonbahar yaprakları savruluyordu. 'Onu bulmama yardım eder misin?' diye sordu rüzgâr. Leo cesurca başını salladı, kırmızı atkısı dalgalanıyordu. Dikkatle dinlemesi ve rüzgârın ipuçlarını takip etmesi gerektiğini biliyordu.

Rüzgâr Leo'yu yaprakların yumuşak seslerle hışırdadığı Fısıldayan Orman'a götürdü. 'Dinle,' dedi rüzgâr. 'Ağaçlar hatırlar.' Leo gözlerini kapattı ve hışırtının içinde hafif bir çan sesi duydu. Pas rengi tüyleri ve kenarı çentikli kulağı olan küçük bir tilki başını uzattı. 'Ben Pip!' diye ciyakladı. 'Çanın izini biliyorum! Beni takip et!' Leo gülümsedi ve birlikte rüzgârın hafif itişini takip ettiler.

Ormanın derinliklerinde rüzgâr fısıldadı: 'Çan buradan geçti ama mevsimler karıştı.' Pip yeri kokladı ve havladı: 'Bu taraftan!' Suyun bir melodi gibi şırıldadığı bir dereyi geçtiler. Leo dinledi ve çanın çınlamasının küçücük bir yankısını duydu. 'Duydun mu?' diye sordu Pip'e. Pip'in kehribar gözleri parladı. 'Evet! Rüzgâr bize yol gösteriyor!' Yumuşak fısıltıları takip ederek aceleyle ilerlediler.

Sonra çiçeklerin açtığı ve aynı anda kar yağdığı yeşil bir vadiye girdiler. Rüzgâr Leo'nun etrafında dönerek taç yapraklardan ve kar tanelerinden küçük burgaçlar oluşturdu. 'Çanın şarkısı soluyor,' diye üzgünce fısıldadı. Leo başını yana eğip dinledi. Kuzeyden gelen hafif bir uğultu duydu. 'O taraftan!' diye bağırdı. Karlı zirvelere doğru koşarlarken Pip'in mavi boncuklu tasması şingırdadı.

Yol dikleşti ve kayalıklaştı. Leo'nun deri çizmeleri kaydı ama o devam etti. Rüzgâr cesaret vererek fısıldadı: 'Yaklaştın, Leo. Dağı dinle.' Durdu ve bir mağaradan yankılanan alçak bir uğultu duydu. 'İçeride!' dedi Pip'e. Ama mağara karanlık ve korkutucuydu. Pip'in tüyleri diken diken oldu ama Leo derin bir nefes aldı. 'Bunu birlikte başarabiliriz,' dedi.

Mağaranın içinde rüzgârın gümüş mavisi tutamları yolu aydınlattı. Leo bir köşede parıldayan bir şey gördü—küçük, gümüş bir çan! Ama kalın sarmaşıklara dolanmıştı. 'Rüzgâr Çanı!' diye nefesi kesildi Leo. O ve Pip çekiştirip durdular ama sarmaşıklar sıkıca tutuyordu. 'Dinlememiz gerek,' dedi Leo. Rüzgârın fısıldadığını duydu: 'Sarmaşıklara kibarca sor.' Böylece Leo, 'Lütfen, çanı bırakın,' dedi. Yavaşça sarmaşıklar gevşedi.

Çan serbest kalmıştı! Leo onu nazıkçe aldı. Soğuk ve sessizdi. 'Neden çalmıyor?' diye sordu. Rüzgâr fısıldadı: 'Nazık bir ses duyması gerek.' Leo bir an düşündü, sonra büyükannesinin ona öğrettiği yumuşak bir şarkı söyledi. Çan parlamaya başladı ve berrak, güzel bir tonda çaldı. Pip sevinçle uludu ve rüzgâr neşeyle döndü.

Çan çaldıkça mevsimler yerine oturmaya başladı. Mağaranın dışında kar eriyip ilkbahar çiçeklerine dönüştü, sonbahar yaprakları yeniden yaz yeşiline büründü. Leo çanı dağdan aşağı taşıdı, Pip de peşindeydi. Rüzgâr fısıldadı: 'İyi dinledin, Leo.' Leo gülümsedi. En yumuşak fısıltının bile önemli bir mesaj taşıyabileceğini öğrenmişti.

Köye döndüğünde Leo, Rüzgâr Çanı'nı büyük meşe ağacına astı. Her esintiyle şarkı söyledi ve mevsimler normale döndü. Büyükannesi Mira ona sarıldı. 'Sende bir armağan var, Leo,' dedi. 'Kalbinle dinliyorsun.' Rüzgâr son bir kez fısıldadı: 'Teşekkürler, Leo. Unutma, rüzgâr her zaman dinleyenlere fısıldayacak.' Leo başını salladı, kırmızı atkısı esintide dans ediyordu.

O günden sonra Leo sık sık yosunlu kayasına oturup rüzgârı dinledi. Uzak diyarların fısıltılarını ve küçücük sırları duydu. Pip onun daimi yol arkadaşı oldu ve tepeleri birlikte keşfettiler. Leo doğanın birçok sesi olduğunu öğrendi—yaprakların hışırtısı, derelerin şırıltısı, dağın uğultusu. Tek yapman gereken dinlemek.

Bir akşam, güneş batarken rüzgâr fısıldadı: 'Leo, sen doğanın gerçek bir dostusun.' Leo gülümsedi ve o da fısıldadı: 'Sen de benim dostumsun.' Rüzgâr etrafında dönerek parlayan kıvılcımlardan bir iz bıraktı. Büyükannesi Mira kapıdan izliyordu, ela gözleri pırıl pırıldı. Leo'nun her zaman dinleyeceğini ve rüzgârın ona her zaman yol göstereceğini biliyordu.

Ondan sonra mevsimler düzgünce değışti. İlkbahar çiçekler getirdi, yaz güneş ışığı, sonbahar altın yapraklar ve kış yumuşak kar. Leo bahçede büyükannesine yardım etti, hep rüzgârın yumuşak fısıltılarını dinledi. En sessiz sesin bile çok önemli bir mesaj taşıyabileceğini öğrendi. Ve ona dinlemeyi öğreten macerayı hiç unutmadı.

Yıllar sonra Leo hâlâ rüzgârı dinliyordu. Uzun ve güçlü büyüdü ama kalbi meraklı ve iyi kaldı. Rüzgâr Çanı'nın hikâyesini diğer çocuklara anlattı ve onlara doğayı dikkatle dinlemeyi öğretti. 'Rüzgârın herkes için sırları var,' dedi. 'Sadece başını yana eğ ve dinle.' Ve gümüş mavisi dönen rüzgâr fısıldadı: 'Aferin, Leo.'

Ve böylece, yeşil tepeler arasındaki o şirin köyde Rüzgâr Çanı şarkı söylemeye devam etti. Leo ve Pip sık sık birlikte oturup rüzgârın fısıltılarını dinlediler. Büyükannesi Mira gülümsedi, torununun en büyük armağanı öğrendiğini biliyordu: dinleme sanatını. Çünkü her fısıltıda bir hikâye, her hikâyede bir ders vardır. Rüzgâr çocuğu dünyadaki yerini bulmuştu.